

בס"ד, ט' טבת תשנ"א

לש"ב יקירי וחביבי מר מנחם יעקובביץ הי"ו

אחרי תת ברכות נאמנות מקרב לב אוהב, קבלתי מכתבך ונהניתי מאד מגעגועיך לשוב ארצה, בנוגע למכתב ששלחת אלי פחדך נכון כי זמן רב יש שלא קבלתי ממך שום מכתב. יש גם עוד פלא כי לפני למעלה מחודש קבלתי מהדואר מכתב ששלחתי לפני כחצי שנה להוריך שיחי' עם נימוק לא נכון שעזבו את המקום, רציתי אמנם להכניס אותו תוך מעטפה ולשלחו חזרה אך כאשר ראיתי שלא הי' בו שום תוכן חשוב החלטתי לא להטריד אותם בדברים של מה בכך. ועתה בנוגע לשאלותיך הנני משיב עליהם בקצרה לפי סדר אותיותיך המחכימות.

(א) נכון מאד לסמוך על הערוך השלחן ורבים נוהגים בזה כמותו בשעת הדחק

(ב) רצוי לא להתגלח אפי' בערב שבת כי זה אבלות של הכלל ישראל

(גד) טוב להחמיר, אך גם יש שמקילין בחוה"מ ובג' השבועות ולא ב"תשעת הימים"

(ה) הגר"א ז"ל הרי אומר שצריך להגיד רק התיבות שמע ישראל בלבד, אך גם להנהוג לומר כל הפסוק מ"מ אין זה ענין לקבלת עול מלכות שמים של צבור

(ו) רק לגבי נשים נזכר טעם זה דמסתמא ישכחו מלספור אבל לגבי אנשים לענ"ד נראה דאין זה ענין של מכניס עצמו לספק ברכה לבטלה כיון שהוא עושה עכשיו מה שמוטל עליו ואולי ישתנה המצב ויוכל גם לגמור, גם אלה שדנו לפטור קטן שהגדיל תוך ימי הספירה לא זכרו כלל שלא יברך בעודו שחייב בקטנותו מפני חינוך.

(ז) אם נתכוין להדיא לא לקבל בכך את השבת צריך להתפלל אח"כ מנחה, אולם יצא למקום אחר ולא להתפלל באותו ביהכ"נ.

(ח) תמשיך לקרוא בחטף קמץ, גם בשערי חסד קראו כך כמו שכתב המדקדק היידנהיים

ט) לא זכיתי כלל להבין דבריו הרי המקרר שכור לשוכר ממש כמו הבית, ואילו בעל הבית אינו יכול כלל ליכנס ולהכניס שם אוכלין ומשקין וא"כ אע"פ שהוא צריך לשמור על המקרר מ"מ למה זה יחשב כתפיסת יד.

י) תפלה זו היא אמנם בקשת סליחה לפני קריאת התורה ולכן ביחידות לא אומרים את זה, ואפי"ה גם בצבור כשאינן אומרים תחנון לא אומרים גם את זה

יא) נכון כמו שכתבת שעדיף להקדים את התפלה לקריאת התורה.

בכל חותמי ברכה
שלמה זלמן אויערבאך